

Arrest

nr. 326 372 van 8 mei 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
 wettelijk vertegenwoordigd door de voogd X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat M. LYS**
 Berckmansstraat 89
 1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en wettelijk vertegenwoordigd door de voogd X, op 29 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, haar voogd en haar advocaat J. DEKERF *loco* advocaat M. LYS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten.

Op 28 maart 2024 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 12 juli 2024 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 29 oktober 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben, geboren te zijn op 26 april 2010 en afkomstig te zijn uit het dorp Katan Nawab Jabarkhan in het district Surkhrod van de provincie Nangarhar. Je ging drie jaar lang naar school. Je vader is tot heden vermist. Je moeder, drie van je broers en je drie zussen wonen tot heden in Afghanistan. Je broer R. (o.v. 9.XXX.XXX) diende op 22/07/2021 te België een verzoek om internationale bescherming. Hoewel het CGVS hem de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming weigerde daar hij er niet in geslaagd was een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade aannemelijk te maken, werd hem in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de vluchtelingenstatus toegekend omdat zij de kans reëel achtten dat je broer bij een terugkeer naar Afghanistan zou kunnen opvallen en negatieve aandacht kan genieten van leden en aanhangers van de taliban, ten gevolge van zijn verblijf in België. In het kader van jouw verzoek om internationale bescherming, verklaar jij Afghanistan verlaten te hebben omdat de taliban jouw familie viseerden ten gevolge van het werk van je vader als commandant bij de Afghaanse Lokale Politie (ALP). Bij de machtsovername in Afghanistan vluchtten je vader en je broer R. richting Iran. De taliban kwamen enkele keren rustig bij jullie informeren naar je vader. Bij de vierde keer pakten ze jou echter hardhandig aan. Hierop besloot je moeder dat ook jij het land diende te verlaten.

Jouw vader keerde terug naar Afghanistan toen de taliban amnestie hadden afgekondigd. Je vader dacht dat hij geen problemen zou hebben. Hij was toen twee of drie dagen in Afghanistan om uiteindelijk terug te vluchten toen de taliban hem kwamen zoeken.

Hierop trok je via Kaboel naar Nimroz. In juni van 2023 verliet je Afghanistan. Na een verblijf van vier maanden in Iran trok je naar Turkije. Nog eens vier maanden later trok je per boot naar Italië. Een week later trok je per bus naar Frankrijk alwaar je broer R. je kwam ophalen en naar België bracht. Twee dagen later, op 28 maart 2024, diende je te België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van je verzoek om internationale bescherming leg je volgende documenten neer: een doktersbriefje, jouw taskara, het paspoort van je broer A.B., het paspoort van je vader, het paspoort van je zus Z., het paspoort van je moeder, het paspoort van je broer M.A., het paspoort van je broer Ab., het paspoort van je zus Zu., de taskara van Ab., de taskara van je vader, de taskara van je moeder, de taskara van M.A., de taskara van Z., de taskara van A.B., de taskara van Zu., de geboorteakte van M.A., de geboorteakte van je vader, de geboorteakte van A.Ba., de geboorteakte van A.B., de geboorteakte van Z., de geboorteakte van je moeder, een blanco geboorteakte, enkele foto's van de job van je papa, twee foto's van je vader in Iran, enkele foto's van je broers, een foto van jezelf in Surkhrod en met je broers, werkdocumenten van je vader en de bankkaart van je vader.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Daar waar jouw advocaat verwijst naar concentratiemoeilijkheden (notities van het persoonlijk onderhoud, CGVS, 12/7/2024, p. 17) en jij een medisch attest neerlegde, waarvan jij stelt dat erin geschreven staat dat je niet langer dan twee uur kan praten (CGVS, p. 7), dient er op gewezen te worden dat dit geenszins blijkt uit het neergelegde attest. Dit betreft immers een verslag waarin te lezen staat dat jij verklaarde gewond geweest te zijn in het gezicht (linker wenkbrauw) ten gevolge van een explosie bij jouw huis. Nergens in het attest wordt gewag gemaakt van eventuele concentratiemoeilijkheden. Evenmin bleek dit uit het verloop van het persoonlijk onderhoud. Op het einde van het onderhoud maakte je vervolgens duidelijk de tolk en de vragen goed begrepen te hebben (CGVS, p. 16). Uit niets in de weergave van het persoonlijk onderhoud blijkt dat je niet in staat was om op adequate wijze jouw asielmotieven uiteen te zetten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming vrees je bij een terugkeer naar Afghanistan door de taliban geïsoleerd te worden omdat je vader werkzaam was bij de Afghaanse Lokale Politie (ALP) (vragenlijst CGVS, 03/06/2024, vraag 5; CGVS, p. 15).

Na grondig onderzoek van jouw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in jouw land van herkomst en van alle elementen uit jouw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet je niet kan worden toegekend omdat de door jou ingeroepen vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst moet er op gewezen worden dat het loutere gegeven dat jouw broer in België een internationaal beschermingsstatuut geniet, niet tot automatisch gevolg heeft dat jij erkend dient te worden. Er dient immers op gewezen te worden dat elk verzoek om internationale bescherming naar eigen merites beoordeeld en bekeken dient te worden. In het individuele geval van jouw broer heeft de RvV de beslissing van het CGVS, dewelke het werk van jullie vader en de daaruit voortvloeiende problemen ongeloofwaardig achtte, hervormd op basis van zijn specifieke activiteiten in België en de documenten die hij hieromtrent heeft aangebracht (Arrest RvV nr. 293 744, p. 21). Hierdoor achtte de raad dat op basis van de concrete, specifieke en persoonlijke situatie van jouw broer de kans reëel dat hij bij een terugkeer naar jullie regio en dorp in negatieve zin zou kunnen opvallen bij leden en aanhangers van de taliban (Arrest RvV nr. 293 744, p. 21). In het kader van jouw specifieke dossier werp je zelf geen elementen op, noch breng je documenten aan, die op een gelijkaardige persoonlijke situatie wijzen. Waar je advocaat hypothetisch stelt dat jij je snel zult aanpassen (CGVS p. 17), beperkt zij zich louter tot een blote bewering die ze op geen enkele manier staft. Hoe dan ook wordt het element van verwestering onderaan uitgebreid besproken.

Waar jij net als je broer opwerpt dat je vader werkzaam was bij de ALP en daartoe in het vizier van de taliban kwam (CGVS, p. 4), moet er op gewezen worden dat het CGVS deze verklaringen reeds als ongeloofwaardig heeft beoordeeld. De beoordeling werd gebaseerd op de vaststellingen die door de raad als volgt werden weergegeven:

“I) Er kunnen vraagtekens worden geplaatst bij het beroep van verzoekers vader als commandant van de ALP omdat zijn kennis over de werkzaamheden van zijn vader bij de ALP vaag en ontoereikend is daar zijn antwoorden oppervlakkig zijn wanneer hij gevraagd wordt (a) hoe lang zijn vader voor de ALP werkte, (b) of hij al dan niet eerder een andere job voor de overheid heeft gehad, (c) over de opleiding die zijn vader volgde en (d) hoe en wanneer zijn vader commandant is geworden.

II) Zelfs indien aangenomen kan worden dat zijn vader commandant was van de ALP, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij als gevolg van die job gevisieerd werd of zou worden door de taliban omdat geen geloof kan worden gehecht aan de vermeende problemen die zijn vader zou hebben gekend daar (a) verzoeker weinig wist te vertellen over hoe zijn vader bedreigd werd door de taliban; (b) het zeer vreemd is dat zijn vader zou terugkeren naar Afghanistan te meer nu zijn andere collega's gevlucht waren en zelfs gedood werden; (c) verzoeker niet in staat is te concretiseren hoe zijn vader, na zijn terugkeer naar Afghanistan en er gedurende twintig dagen te hebben verbleven, tot de conclusie kwam dat hij er toch niet veilig was en dat hij persoonlijk geen problemen kende.

III) Er zijn daarnaast nog een aantal zaken die de geloofwaardigheid van zijn relaas verder ondermijnen: (a) de explosie, waarvan hij spreekt bij het CGVS, liet hij onvermeld bij de DVZ; (b) verzoeker legt inconsistente verklaringen af over waar hij in Afghanistan woonde in de laatste periode voor zijn vertrek.

IV) Het loutere feit dat verzoeker een familielid is van een vroeger lid van het ANSF, waarvan hij a priori niet aannemelijk maakt dat hij zelf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming aannemelijk te maken. Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan de bewering dat verzoekers vader problemen kende met de taliban, kan ook niet ingezien worden waarom verzoeker problemen zou hebben met de taliban omwille van de job van zijn vader.

V) Wat betreft de overige documenten die verzoeker heeft voorgelegd in het kader van zijn procedure motiveert de commissaris-generaal wat volgt: (a) de bewijswaarde van het tweede werk-gerelateerde document, zijnde een wapenvergunning van verzoekers vader waarin staat dat hij een teamleader was van de ALP in district Alishang, dient sterk gerelativeerd te worden nu uit de objectieve landeninformatie blijkt dat er een grote mate van corruptie en documentfraude heerst in Afghanistan en bovendien gaat het stuk niet gepaard met geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen; (b) verzoeker toont niet aan dat de persoon op de 18 foto's zijn vader is en ze kunnen van eender wie zijn. Bovendien toont verzoeker zijn band met deze persoon niet aan; (c) de Kabul bankkaart toont enkel aan dat A.B.i een bankkaart had; (d) het document van het rode kruis, zijn CV en de brief die hij zelf schreef zijn indicaties van hoe verzoeker hier in België leeft en werkt, maar hebben verder eveneens geen bewijswaarde voor wat betreft de door hem aangehaalde asielmotieven.”

Waar voorgaande beoordeling, die door de RvV niet hervormd werd, ook op jou kan worden toegepast dient benadrukt te worden dat ook jij er niet in geslaagd bent je vermeende vrees aannemelijk te maken.

Hiertoe moet er in de eerste plaats op gewezen worden dat je bewering dat je vader tot aan de machtsovername in Afghanistan tewerkgesteld werd bij de ALP (CGVS p. 12, p. 13), haaks staat op de beschikbare informatie (zie: **Disbanding the ALP – An Update: Major transition of security forces achieved during wartime, but at a cost - Afghanistan Analysts Network van 15 april 2021** (beschikbaar

o p
<https://www.afghanistan-analysts.org/en/reports/war-and-peace/disbanding-the-alp-anupdate-major-transition-of-security-forces-achieved-during-wartime-but-at-a-cost/>) en **Disbanding the ALP – A dangerous final chapter for a force with a chequered history - Afghanistan Analysts Network van 6 oktober 2020** (beschikbaar op <https://www.afghanistan-analysts.org/en/reports/war-and-peace/disbanding-the-alp-a-dangerous-final-chapter-for-a-force-with-a-chequered-history/>)). Hieruit blijkt immers dat de Afghaanse overheid reeds in juli 2019 wist dat de fondsen voor de lokale politie in september 2020 zouden stoppen en het diezelfde lokale politie tegen die tijd ook zou moeten ontmantelen, hetgeen ook gebeurde. Jouw these dat je vader nog tot aan de machtsovername actief zou zijn geweest bij de ALP, kan

dan ook niet gevolgd worden. Geconfronteerd met voorgaande informatie blijf je echter volharden in je these (CGVS, p. 14), wat weinig ernstig is.

Los van voorgaande vaststelling slaag je er hoe dan ook niet in aannemelijk te maken dat je vader werkzaam zou zijn geweest bij de ALP. Je kennis over de werkzaamheden van je vader bij de ALP was immers uiterst beperkt. Hoewel – gelet op jouw jeugdige leeftijd – niet van je wordt verwacht dat je tot in de kleinste details kan vertellen over het werk van je vader, mag toch een zekere kennis verwacht worden over zijn concrete taken en activiteiten, zeker omdat dit werk aan de basis zou liggen van je vlucht uit Afghanistan. Je verklaringen waren echter uiterst oppervlakkig. Hoewel je kon duiden op welke locatie jouw vader tewerkgesteld was, bleek je verder niet te kunnen vertellen wanneer je vader aan de slag zou zijn gegaan bij de ALP dan wel hoelang hij er tewerkgesteld zou zijn (CGVS p. 10, p. 12, p. 13). Over een mogelijke rang of zijn taken bij de ALP kon je evenmin iets vertellen (CGVS p. 13). Een collega of zijn overste kon je ook niet benoemen (CGVS p. 13). Ook over opleidingen die hij mogelijk gevolgd zou hebben, kan je niets vertellen (CGVS p. 13). Zelfs de chauffeur die je vader zou gehad hebben en hem telkens naar huis zou voeren, kan je niet benoemen (CGVS p. 15). Indien je vader daadwerkelijk bij de ALP tewerkgesteld was, jij ten gevolge hiervan in de problemen kwam met de taliban en hierdoor Afghanistan diende te verlaten, mag er verwacht worden dat je meer zou kunnen vertellen en jezelf zou geïnformeerd hebben. Niet in het minst daar je familie nog in contact staat met je vader en je hem zelf ook nog gesproken hebt alvorens naar Europa af te zakken (CGVS p. 7). De job van je vader is immers direct gelinkt aan de problemen die je beweerde gehad te hebben in Afghanistan en die je tot een definitief vertrek uit Afghanistan hebben gedwongen. In die zin is de job van je vader bijgevolg relevant in het kader van je verzoek om internationale bescherming in België en kan niet worden ingezien waarom je er geen vragen over zou stellen aan je vader om je een beter beeld te vormen van wat hij deed en waarom jij in het vizier zou zijn gekomen van de taliban. Zelfs aangaande de werkdocumenten van je vader, waarmee je heel wat informatie zou kunnen verschaffen, kan je niets vertellen (CGVS p. 10). Ook aan je broer R. stelde je hierover geen vragen (CGVS, p. 10). Op basis van je verklaringen blijkt je deze documenten maar de dag voor jouw persoonlijk onderhoud te hebben gezien (CGVS, p. 10), hetgeen uiterst laat is, gelet op het belang van deze documenten. Zulks getuigt niet meteen van enige interesse in je eigen problemen en die van je familie, wat binnen je situatieschets weinig ernstig te noemen is. De vaststelling dat je kennis aangaande het werk van je vader onbestaande blijkt, ondermijnt dan ook danig het geloof in je verklaringen.

Waar je met twee werkdocumenten van je vader zijn tewerkstelling bij de ALP tracht te staven, moet er evenwel op gewezen worden dat jij je beperkt tot een reeks kopieën waarmee de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Bovendien kunnen zulke stukken mits knip en plakwerk vlot worden nagemaakt en blijkt uit de toegevoegde informatie (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude** van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf) dat er in Afghanistan een uitgebreid illegaal circuit bestaat waar dit soort documenten verkregen kan worden. Bijgevolg kan er geen bewijswaarde aan de door jou neergelegde werkdocumenten toegeschreven worden. De foto's die je neerlegde om de job van jouw vader aan te tonen, kunnen evenmin je verklaringen staven. Uit deze stukken kan geenszins worden opgemaakt wanneer ze genomen werden, op welke locatie, door wie of binnen welke context. Het valt overigens op dat het erop lijkt dat deze fotoreeks op een en dezelfde dag genomen werden en je vader op geen van deze stukken te zien is in een uniform of binnen een context waaraan hij zelf verbonden kan worden aan de ALP. Bijgevolg kunnen deze stukken evenmin je verklaringen aangaande het vermeende werk van je vader staven.

Aangezien je de werkzaamheden van je vader niet aannemelijk wist te maken, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten of problemen die hieruit voortspruiten. Zo moet ook de houding die je je familieleden toeschrijft belicht worden. Hieromtrent valt het in de eerste plaats op dat hoewel je vader door de taliban al in het verleden gevisieerd zou zijn (CGVS p. 13), hij evenwel aan de slag zou gebleven zijn bij de ALP en jullie in jullie dorp bleven wonen. Indien hij daadwerkelijk in het verleden al een doorn in het oog van de taliban geweest zou zijn, kan er verwacht worden dat hij een en ander zou anticiperen met betrekking tot zijn gezin. Voorts is het bevreemdend dat wanneer de taliban het land overnamen hij louter met je broer zou zijn vertrokken (CGVS p. 4). Binnen je these dat jij als oudste van het huis als volgende in het vizier van de taliban kwam (CGVS p. 16), kan er immers verwacht worden dat je vader ook hieromtrent preventieve actie zou ondernemen. Temeer daar uit je verklaringen blijkt dat er verhuismogelijkheden waren (CGVS p. 7). Nog bevreemdender is het geven dat je vader na de machtsovername is teruggekeerd naar Afghanistan (CGVS p. 4). Dat hij dit deed omdat de taliban amnestie hadden aangekondigd (CGVS p. 4), is weinig ernstig binnen het gegeven dat hij al langere tijd in het vizier zou hebben gelegen van de taliban. Verwacht kan worden dat hij enige tijd de kat uit de boom zou kijken. Temeer daar je zelf stelt dat zij een maand na zijn vertrek al eens kwamen informeren naar hem en jullie dorpsgenoten goed op de hoogte waren van zijn activiteiten (CGVS p. 13, p. 15, p. 16). Hoewel je niet concretiseert wanneer jouw vader een aantal dagen terugkeerde naar Afghanistan, kan op basis van de geboorte van je vermeende broer M.A. (d.d. 21/01/2023) worden aangenomen dat je vader omstreeks maart/april 2022 in Afghanistan moet zijn geweest, wat danig afbreuk doet aan je verklaringen aangaande je vrees voor de taliban.

Zo ook de vaststelling dat je familie ondanks jullie vermeende problemen kennelijk wel uitgebreid beroep deden op de administratieve diensten van de taliban voor het verkrijgen van geboorteakten, taskara's en

paspoorten (CGVS p. 9). Indien jullie daadwerkelijk de taliban vreesden, kan er geenszins verklaard worden dat jullie in 2024 bij hen jullie identiteitsdocumenten op orde zouden brengen. Je verklaart immers zelf dat je familie naar een ander dorp trok uit vrees voor de vele talibs in je oude dorp (CGVS p. 7). Verwacht kan worden dat zij in dat licht zich geenszins vrijwillig zouden aanbieden om beroep te doen op hun administratieve diensten. De vaststelling dat zij zich kennelijk ongestoord gingen aanbieden in het kader van jullie identiteitsdocumenten, breekt dan ook andermaal het geloof in je beweringen af.

Naast de houding van je familie valt ook de houding die je de taliban toeschrijft op. In dit kader is het bevreemdend dat hoewel zij kennelijk in het verleden al kwamen informeren naar je vader en hem aanmaanden te stoppen met zijn werk, zij nog tot na de machtsovername gewacht zouden hebben om verhaal te komen halen bij jullie thuis (CGVS, p. 13). Surkhod betrof immers al jarenlang een gebied waar de taliban sterk stonden, zoals je zelf ook stelt (CGVS p. 11, 12). Hoe dan ook is het bevreemdend dat zij zich na de machtsovername beperkten tot een beleefd bezoek (CGVS p. 15) om vervolgens pas in 2023, een tijdje voor je vertrek, opnieuw polshoogte te nemen (CGVS p. 16). Zulks getuigt geenszins van een grote interesseboog. Indien je vader en bij uitbreiding zijn familie daadwerkelijk een doorn in de ogen van de taliban vormden, kan er verwacht worden dat zij doortastender en efficiënter te werk gaan. De vaststelling dat zij zich eerder gelaten zouden hebben opgesteld, brokkelt het geloof in je verklaringen verder af. Ten overvloede mag het nog verbazen dat zij je vader nog hebben voorzien van een geboorteakte, inclusief vertaalde versie en apostille. Indien de taliban er daadwerkelijk op gebrand waren hem bij de kraag te vatten kan er immers niet ingezien worden dat ze hem zouden voorzien van een identiteitsdocument dat kennelijk gericht is op gebruik in het buitenland. Hiermee helpen ze hem immers om uit het vizier van de taliban te blijven, wat haaks staat op de door jouw verklaarde vrees.

De documenten die je neerlegde konden geen ander licht op bovenstaande beoordeling werpen. Van je taskara leg je uitsluitend een kopie neer (CGVS p. 9) waardoor de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Ook leg je een reeks identiteitsdocumenten van je familieleden neer, dewelke eveneens kopieën betreffen. Hiermee kan evenmin de authenticiteit worden nagegaan. Tenslotte valt het ook op dat je een niet ingevulde geboorteakte neerlegt (CGVS p. 8). Voorgaande is opvallend daar het stuk wel stempels en een zegel bevat. Vermoed wordt dan ook dat dit stuk moest dienen om naderhand nog in te vullen, hetgeen weinig officieel overkomt en menig twijfel zet bij je documenten. Niet in het minst daar uit de beschikbare informatie (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude** van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgv.s.b.e/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf) blijkt dat er in Afghanistan een uitgebreid illegaal circuit bestaat waar dit soort documenten verkregen kan worden. Hier moet nog aan toegevoegd worden dat uit dit soort stukken hooguit een identiteit en nationaliteit kan worden opgemaakt maar geenszins kunnen aantonen dat jullie door de taliban werden gevisieerd ten gevolge van het vermeende werk van je vader.

De foto's van je vader in Iran kunnen hooguit aantonen dat deze man in Iran geweest is. Deze foto's betreffen echter een momentopname en zeggen niets over het tijdstip of de duur waarop deze persoon in Iran was, noch dat jouw vader daar zich tot op heden zou bevinden. De foto's van jezelf en je familie in Afghanistan betreffen een momentopname waarvan de locatie en het tijdstip niet kan worden nagegaan. Het bestaan van een vrees voor de taliban kan hieruit niet opgemaakt worden.

Het medisch attest dat je neerlegde en waarvan jij stelt dat erin geschreven staat dat je niet langer dan twee uur kan praten (CGVS, p. 7), betreft een verslag waarin te lezen staat dat jij verklaarde gewond geweest te zijn in het gezicht (linker wenkbrauw) ten gevolge van een explosie bij jouw huis. De betrokken arts stelt een litteken te hebben vastgesteld aan je linker wenkbrauw en verklaart dat dit mogelijk het gevolg kan zijn van je verklaarde explosie. Enig uitsluitsel dienaangaande kan evenwel niet geboden worden daar een arts geen geloofwaardigheidsonderzoek voert naar asielmotieven die worden opgeworpen door een verzoeker. Bijgevolg kan hieruit niet meer opgemaakt worden dan dat jij een litteken hebt aan je linker wenkbrauw, zonder meer.

Uit het geheel dat vooraangaat moet besloten worden dat je er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat jij in Afghanistan door de taliban gedwongen zou zijn gerekruteerd en ten gevolge van je vlucht door hen gevisieerd zou worden. Bijgevolg kan je op basis van de door jouw aangehaalde asielmotieven noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een gegronde vrees voor vervolging hebt zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat je een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst

terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de **EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev

blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat

gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Jij laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig **artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire

situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt." Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou

worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de **EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024

2024_02 EUAA COI Query Response Q13 Afghanistan Major legislative security related and humanitarian developm

(europa.eu)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld

dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van mei 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf), **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen**.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook

vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land. Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot dertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelde je in Afghanistan gedurende drie jaar naar school geweest te zijn en spendeerde je het gros van je tijd door thuis met je broers te spelen (CGVS, p. 10, p. 11, p. 12). Bovendien blijkt je afkomstig te zijn uit het district Surkhrod van de provincie Nangarhar, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote talibanaanwezigheid (CGVS p. 12). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden jou volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat je door jouw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij jouw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat je, na een verblijf van een zevental maanden in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Je hebt ook nog een netwerk in jouw regio van herkomst, waarmee je nog in contact staat en die nog steeds in jouw district verblijven (CGVS, p. 7, p. 11), dat je kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij jij je desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Voorts blijkt jij, op basis van jouw verklaringen, je in België uitsluitend te omringen met Afghaanse vrienden, die je kent van het opvangcentrum waar je verblijft (CGVS p. 14). Buiten het opvangcentrum breng je je tijd door met je broer (CGVS p. 5, 6), met wie je recent ook nog het Suikerfeest vierde, alsook gingen jullie samen naar het gebed (CGVS p. 6). Verder blijkt je je in België bezig te houden met cricket en de zwemactiviteiten van het centrum (CGVS p. 14) en het beleven van je religie, waarbij soms naar de moskee in België gaat (CGVS p. 12). Je advocaat onderstreept nog dat je door de zomervakantie niet naar school bent geweest maar wenst toch al te benadrukken dat jij je snel zal aanpassen en stelt dat jij zal verwestersen (CGVS p. 17). Zij laat evenwel na toe te lichten hoe zij tot deze hypothese komt.

Aangaande het feit dat je broer in België een beschermingsstatuut geniet, kan er nog op gewezen worden, dat – uit lezing van het arrest van de Raad – blijkt dat er een cumulatie van factoren geleid heeft tot het besluit dat jouw broer ondergedompeld is in de Belgische samenleving en met westerse waarden werd geconfronteerd. Naast zijn verblijf en integratie in België, wees de Raad immers op zijn open visie naar anderen toe en zijn bewustzijn van het verschil in de manier waarop hij zijn religie beleeft en omgaat met andere personen ten opzichte van de wijze waarop de waarden en normen worden voorgedragen door de taliban. Daarnaast werd zijn ondersteunende netwerk in België gestaafd met steunbrieven van zijn begeleiders alsook met de getuigenis van zijn Belgische sponsorfamilie, waar hij regelmatig zijn weekends doorbrengt. Jij brengt geen enkel van bovenstaande elementen ter sprake. Daar waar jouw advocaat verwijst naar het netwerk van jouw broer in België, blijkt op basis van jouw verklaringen – gevraagd naar wat je doet met je broer – dat je soms probeert bij hem te slapen, jouw broer lekker eten maakt en hij ook mopjes maakt (CGVS, p. 5, p. 17). Ook stel je dat jouw broer bij een Turkse man werkt, doch hem ken je niet (CGVS, p. 6). Hieruit blijkt dan ook geenszins dat je ondergedompeld zou zijn in het netwerk van jouw broer. Daarenboven dient nogmaals benadrukt te worden dat ieder verzoek naar eigen merites beoordeeld en bekeken dient te worden, zo ook wat betreft het concept ‘gepercipieerde verwestering’. In jouw hoofde heb je niet aannemelijk weten te maken dat je bij terugkeer naar Afghanistan bestempeld zal worden als zijnde besmet door het Westen.

Hoe dan ook, moet er op gewezen worden dat daar waar kan worden aangenomen dat jij tijdens jouw verblijf in België kennis hebt gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, jij evenwel nergens concreet aantoonde dat jij deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd hebt, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van jouw identiteit en morele integriteit en dat van jou niet meer zou kunnen worden verwacht dat jij er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan de in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toon je in concreto aan dat jij gedurende jouw kort verblijf in België kenmerken of gedragingen hebt ontwikkeld die jij moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor je bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder. Hierbij dient aangestipt te worden dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn onoverkomelijk en je toont geenszins aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij een terugkeer naar Afghanistan en aanpassing aan de aldaar geldende normen en waarden voor wat betreft kledingstijl, voedingspatroon of sociale omgangsmogelijkheden. De aangereikte elementen kunnen niet als fundamentele rechten worden beschouwd waarvan een beknotting of inperking tot onmenselijke behandeling zou kunnen leiden.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het

risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat je daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 57/1, § 3 en 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 3 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, van de artikelen 2 en 3 van het Verdrag ter voorkoming van foltering en onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, van de artikelen 6 en 7 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

2.3. Verzoeker voegt de volgende stukken bij zijn verzoekschrift (zie inventaris):

"3. The Office of the United Nations High Commissioner for Refugees Statement on Membership of Particular Social Group and the Best Interests of the Child in Asylum Procedures Issued in the context of the preliminary ruling reference to the Court of Justice of the European Union in the case of K., L. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (C-646/21);

4. Schoolattest DASPA;

5. Inschrijving Boksles."

3. De aanvullende nota's

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ontvangt vanwege verweerder een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin hij zijn analyse van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, alsook van het risico ingeval van verwestering actualiseert. In de aanvullende nota is een weblink opgenomen naar de volgende landeninformatie:

- het rapport "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van EUAA van 4 november 2022;

- het rapport "Afghanistan Security Situation" van EUAA van augustus 2022;

- het rapport "Afghanistan Country Focus" van EASO van januari 2022;

- het rapport "Afghanistan Country Focus" van EUAA van december 2023;

- het rapport "Country Guidance: Afghanistan" van EUAA van mei 2024;

- het rapport "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van EUAA van augustus 2022;

- het rapport "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van EASO van augustus 2020;

- het rapport “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van EUAA van augustus 2022;
- het rapport “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van UNAMA van juni 2023;
- de COI Focus “*Afghanistan. Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*” van Cedoca van 14 december 2023;
- het rapport “*COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van EUAA van 2 februari 2024;
- het rapport “*Afghanistan Country Focus*” van EUAA van november 2024.

In zijn aanvullende nota vermeldt verweerder tevens het rapport “*EASO Afghanistan Security Situation Update*” van EASO van september 2021, waarvan niet in de aanvullende nota, doch wel in de bestreden beslissing een weblink wordt opgenomen.

3.2. De Raad ontvangt vanwege verzoeker een eerste aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waaraan hij een foto toevoegt van zijn vader in Iran met een Iraanse krant.

3.3. De Raad ontvangt vanwege verzoeker een tweede aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waaraan hij foto's van activiteiten waaraan hij deelnam, een psychologisch attest en een getuigenis van zijn leerkracht Frans toevoegt.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus

een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.1. Verzoeker verklaart de taliban te vrezen omwille van het werk van zijn vader voor de voormalige Afghaanse politie. Tevens wijst verzoeker op zijn verblijf in Europa en zijn contacten met zijn in België als vluchteling erkende broer R. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

7.2. Waar verzoeker wijst op zijn verblijf in Europa en aanvoert dat hij omwille hiervan problemen zal ondervinden ingeval van terugkeer naar Afghanistan, stelt de Raad het volgende vast.

7.2.1. Het is niet ondenkbaar dat een verzoeker die zich na terugkeer naar Afghanistan inspant om zich aan te passen een godsdienstige of politieke overtuiging wordt toegedicht, waardoor hij of zij een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op een onmenselijke behandeling. Uit de door partijen bijgebrachte informatie blijkt immers dat personen kunnen worden gezien als ‘verwesterd’, onder meer omwille van hun beroep, activiteiten, gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Hiertoe behoren personen die naar Afghanistan terugkeren na een tijd in een ander land te hebben doorgebracht. Afghanen die worden beschouwd als verwesterd, kunnen een risico op vervolging lopen. Het gaat aldus om de situatie waarin een verzoeker aannemelijk moet maken dat hem een religieuze of politieke overtuiging wordt toegedicht door een actor van vervolging omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 28 juni 2011, “*Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*”, par. 275 en wat het Hof daarin heeft overwogen over de mogelijkheid ‘*to play the game*’.

7.2.2. Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan verder volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de ‘*civic space*’ wordt door organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijk middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de ‘legitieme heersers’ verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land onttrokken in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en *up-to-date* informatie over het land te krijgen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema’s.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa’s over het hele land. In deze optiek is ook het

westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, december 2023, p. 94, 101; EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 136). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassas maar de *de facto*-autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto*-autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto*-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten.

Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering is verboden - al wordt opbouwende kritiek inzake nog on vervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd - en moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 24; EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 24).

De *de facto*-autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt

geregeerd, heeft de *de facto*-regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale *de facto*-staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023; EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, November 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de *de facto*-autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 27).

Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afghaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestrafing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice*”).

in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation", augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing" waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het de facto-Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies.

Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 47).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de de facto-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesaties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116 en EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de de facto-regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te

krijgen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 december 2021 in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, “*Afghanistan – Country Focus*”, november 2024, p. 44-45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben de *facto*-immigratie-ambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met de *facto*-autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel een probleem kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, “*Afghanistan – Country Focus*”, november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 53-55; “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘*zina*’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*”, mei 2024, p. 57-61).

7.2.3. In zijn verzoekschrift stelt verzoeker met betrekking tot zijn persoonlijke situatie onder meer als volgt:

“In het geval van verzoeker dient vooreerst gewezen te worden op het gebrekkige onderzoek van verwerende partij. De beoordeling of en in welke mate dit het geval is in hoofde van verzoeker, behoort tot de onderzoeksplicht van verwerende partij. Zij dient daarbij rekening te houden met verzoekers jonge leeftijd, de duur van zijn verblijf buiten Afghanistan en in België tijdens zijn vormende jaren, hoe uiting werd gegeven aan het sociaal leven en of verzoeker naar school is gegaan, om vervolgens te besluiten of hij zich inderdaad vereenzelvigd heeft met bepaalde normen en waarden en hierdoor al dan niet als ‘verwesterd’ beschouwd moet worden conform de rechtspraak van uw Raad.

Verwerende partij liet geheel na nog maar één vraag te stellen omtrent verzoekers verwestering alhier. Terwijl er toch dient vastgesteld te worden dat er in hoofde van verzoeker duidelijke objectieve risicobepalende elementen aanwezig zijn waardoor aangenomen kan worden dat hij niet alleen gepercipieerd zal worden als ‘verwesterd’ maar ook dat niet meer in staat zal zijn om in geval van terugkeer naar Afghanistan ‘het spel’ te spelen en zich dus niet meer conform de heersende ultraconservatieve islamitische geloofsleer zal kunnen of willen gedragen.

Het is des te opmerkelijker dat de verwerende partij in de bestreden beslissing stelt dat verzoeker “nergens concreet aantoont dat hij de waarden en normen alhier daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van zijn identiteit en morele integriteit en niet meer kan worden verwacht dat hij daarvan afstand neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan geldende normen- en waardenpatroon.” Met andere woorden, de verwerende partij concludeert dat er geen sprake is van vrees voor verwestering bij verzoeker, terwijl zij dit element in het geheel niet heeft onderzocht. Deze conclusie is louter gebaseerd op enkele verklaringen die verzoeker tijdens zijn gehoor aflegde over zijn leven in België, zonder dat hem expliciet hierover vragen zijn gesteld. Dit te meer nu zowel zijn voogd als advocaat zijn verwestering expliciet aan het einde van het persoonlijk onderhoud aanhalen. Bovendien werd

verzoekers broer, Ramin, alhier erkend op basis van verwestering, wat toch een ernstige aanwijzing vormt dat verzoeker om die reden ook verwesterd zou kunnen zijn. Dit maakt een flagrante schending van haar onderzoeksplicht uit.

Verder probeert de verwerende partij in haar beslissing te motiveren waarom de verwestering van verzoekers broer niet van toepassing zou zijn op verzoeker, terwijl zij hierover niet één gerichte vraag aan verzoeker heeft gesteld (en dus met andere woorden: zonder kennis van zaken).

Verzoeker verklaarde nochtans veel contact te hebben met zijn broer:

[...]

(NPO, p. 4)

Verwerende partij laat onder andere na vragen te stellen over verzoekers contact met bv. “de sponsorfamilie van zijn broer”.

Daarnaast zijn er, los van verzoekers broer, voldoende elementen in hoofde van verzoeker, die een onderzoek naar zijn verwestering vereisten. Zo is er ten eerste de jonge leeftijd waarop verzoeker Afghanistan heeft verlaten. Verzoeker verliet Afghanistan, op 13 jarige leeftijd, en heeft op 13 jarige leeftijd, een verzoek om internationale bescherming in België ingediend. Hij is vandaag de dag nog steeds maar 14 jaar oud.

Verwerende partij meent dan wel “dat moet vastgesteld worden dat verzoeker tot dertienjarige leeftijd in Afghanistan verbleven heeft waaruit zou afgeleid kunnen worden dat hij in Afghanistan gevormd was naar de Afghaanse normen en waarden”.

Nochtans verklaarde verzoeker de Afghaanse kalender niet te kennen:

[...]

(NPO, p. 6)

Verder leert verzoeker hier de Franse taal:

[...]

(NPO, p. 14)

Ondertussen volgt verzoeker DASPA-onderwijs aan de I.S.L. te Luik (**stuk 4**).

Verzoeker neemt deel aan de activiteiten in het centrum en gaat soms naar het zwembad. Dat verzoeker nog heel jong is, blijkt ook uit zijn verklaringen hierover, zo “speelt hij vaak met die jongens”.

[...]

(NPO, p. 14)

Ondertussen zit verzoeker niet stil en is hij ingeschreven in de boksles, waarvan hij eveneens een attest toevoegt (**stuk 5**).

Dit leidt dan ook tot de conclusie dat verzoeker al meer dan anderhalf jaar geen voeling meer heeft met de Afghaanse maatschappij, en dat hij, tijdens zijn vormende jaren, in aanraking is gekomen met volledig verschillende culturen en gebruiken. Zijn lang verblijf buiten Afghanistan, en in België, betekent in ieder geval dat hij geen enkele recente ervaring heeft met de huidige, door de Taliban opgelegde regels die worden toegepast op basis van een uiterst strikte, ultraconservatieve interpretatie van de islam en toepassing van sociale, maatschappelijke en culturele voorschriften en gedragsregels. Bovendien is deze interpretatie nog steeds allerminst duidelijk, worden de regels zeer willekeurig opgelegd en toegepast en zijn zij onderhevig aan enorme (rechts)onzekerheid (zie ook infra). Individuele rechten en vrijheden, die nochtans het uitgangspunt zijn geweest van het leven van verzoeker in Europa, zijn dan ook onbestaande en volledig illusoir geworden. Wat dit betreft dient opgemerkt te worden dat verzoeker Afghanistan heeft verlaten in de zomer van de machtsovername. Hij heeft nooit de huidige situatie in Afghanistan meegemaakt en zou bijgevolg niet de mogelijkheid hebben om ‘het spel te spelen’, aangezien hij geen weet heeft van de lokale codes die in hedendaags Afghanistan worden opgelegd.

Ten tweede impliceert de erg jonge leeftijd waarop verzoeker hier is toegekomen het lange verblijf van verzoeker in Europa een noodzakelijke aanpassing en deelname aan en integratie in de Belgische samenleving en het sociaal leven, tijdens een vormgevende periode in zijn leven. De manier waarop verzoeker zich na aankomst in België ontwikkeld heeft en zich aangepast heeft aan de Belgische manier van samenleven is van doorslaggevend belang bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming.

Waar de minderjarige verzoeker zelf zou moeten kunnen verwoorden in welke mate hij de ‘westerse waarden en normen’ heeft ‘geïnternaliseerd’ in die mate dat het een ‘fundamenteel kenmerk uitmaakt van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft’, houdt verwerende partij de facto wederom geen rekening met de jonge leeftijd van verzoeker en het hoger belang van het kind.

Van de minderjarige verzoeker kan niet verwacht worden dat hij dergelijke abstracte concepten als identiteit en waarden en normen kan toepassen en specificeren. Daarbij kan verwezen worden naar de rechtspraak van Uw Raad, die erkend dat uit een dergelijke integratie (zoals in casu talrijk gestaafd door verzoeker) afgeleid kan worden dat hij “noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen werd geconfronteerd”. Hoewel dit niet noodzakelijk betekent dat de betrokkene zich daadwerkelijk “westerse waarden en normen heeft eigengemaakt in die mate dat deze fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit”, meent uw Raad dat niettemin redelijkerwijze kan aangenomen worden dat dergelijke actieve deelname aan de Belgische samenleving, “een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen in belangrijke mate verhoogt”. Uw Raad onderstreept

hiermee dat ook in het geval een jonge Afghaan zich westerse waarden en normen niet daadwerkelijk eigengemaakt heeft, hij bij terugkeer in Afghanistan alsnog gepercipieerd kan worden als “aangetast” door deze waarden en normen omwille van de impact die een actieve deelname aan de Belgische samenleving via onderwijs en activiteiten heeft op de ontwikkeling van een jonge adolescent en zijn gedrag.

Verzoekers concrete en persoonlijke ontwikkeling in België wordt sterk vormgegeven en beïnvloed door de jonge leeftijd waarop hij hier is toegekomen en zich verder ontwikkeld heeft, aangepast heeft aan en geïntegreerd is in de Belgische samenleving en blootgesteld geweest is aan en geconfronteerd met Belgische normen en waarden. Op dit moment en op deze leeftijd, kan dan ook redelijkerwijs aangenomen worden dat de manier waarop verzoeker in België verder opgevoed is en zich op persoonlijk vlak ontwikkeld heeft, in geen enkel geval hetzelfde zou geweest zijn als zou hij in Afghanistan opgegroeid en opgevoed geweest zijn gedurende deze vormgevende jaren. Door zijn actieve deelname aan de Belgische samenleving, is hij noodzakelijkerwijs met westerse waarden en opvattingen geconfronteerd. Zo hieruit al niet noodzakelijk zou blijken dat verzoeker zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigengemaakt in die mate dat deze fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit, kan, zoals uw Raad in haar arrest van 5 januari 2023 (nr. 282.719) heeft vastgesteld, minstens redelijkerwijs aangenomen worden dat zijn actieve deelname aan de Belgische samenleving een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop hij zich gedraagt. Aangezien niet verwacht kan worden dat hij dit op duurzame wijze zou (kunnen) verbergen in geval van terugkeer, loopt hij het risico dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen. Hierbij dient in het bijzonder gewezen te worden op de rechtspraak van het Hof van Justitie, die het recht op vrije meningsuiting van een minderjarige verzoeker benadrukt.

Gelet op zijn blootstelling aan de Belgische samenleving kan aangenomen worden dat hij zich, op zijn minst, onbewust ‘westerse’ gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt die hij niet steeds zal kunnen verbergen of waarvan hij zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het Taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd.

Bovendien, is bij de beoordeling van het eventuele risico dat een (al dan niet bewuste, al dan niet gepercipieerde) verwestering van zich mee kan brengen bij een terugkeer naar Afghanistan is het, tot slot, eveneens van belang rekening te houden met de omgeving waarin verzoeker opgroeide en naar waar hij zal terugkeren. In het kader is dit een afgelegen dorp in de provincie Nangarhar.

Ook Uw Raad stelt dat het niet onwaarschijnlijk is dat verzoeker in kwestie grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, te meer daar hij hiermee niet vertrouwd is.

[...]

(RvV nr. 278 605/XI, 23 november 2023, p. 20)

De zichtbaarheid is een belangrijk element om het risico in concreto te bepalen, overeenkomstig uw Raad. Uw Raad erkende reeds eerder dat in het bijzonder in een dorpscontext deze informatie dan gemakkelijk bij de lokale Taliban leiders terecht komt. Zo stelt uw Raad in een arrest van 24 november 2023, het volgende:

[...]

Bovendien werd zijn broer, R., erkend in België, wat voor hem eveneens een gevaar meebrengt in geval van terugkeer naar Afghanistan. Enkel en alleen al om die reden zou verzoeker gepercipieerd kunnen worden als verwesterd.

Samenvattend, dient benadrukt te worden dat verzoeker op 13-jarige leeftijd vertrok uit Afghanistan, waar hij als kind opgroeide onder de voormalige overheid, binnen een overheidsgezin, dat hij op 14 jarige leeftijd in België is toegekomen en zich hier heeft geïntegreerd.

Gelet op de hierboven uiteengezette elementen en risicobepalende omstandigheden, die cumulatief en in relatie met elkaar beoordeeld moeten worden, moet er dan ook worden besloten dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke, religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep in geval van terugkeer naar Afghanistan, in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet.”

Verder wijst verzoeker op de stukken toegevoegd aan zijn tweede aanvullende nota.

De Raad stelt vast dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij in juni 2023 als niet-begeleide minderjarige op dertienjarige leeftijd uit Afghanistan is vertrokken en dat hij intussen ruim een jaar in België verblijft. Redelijkerwijs kan worden aangenomen dat verzoeker een deel van zijn vormende jaren in België heeft doorgebracht. Hij kan tijdens deze periode worden geacht gemakkelijk beïnvloedbaar te zijn en kan hierbij onbewust bepaalde Belgische en Europese waarden en normen internaliseren. Het komt echter aan verzoeker toe om aan te tonen dat hij bepaalde concrete gebruiken of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag worden verwacht dat hij afziet van dit gedrag of deze levenswijze opgeeft dan wel aanpast om problemen te ontlopen wegens het niet-naleven van de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

De Raad stelt dienaangaande vervolgens vast dat uit de verschillende getuigenissen, attesten en foto's die verzoeker bijbrengt en die afkomstig zijn van verschillende bronnen en een zekere tijdsperiode bestrijken blijkt dat de specifieke levensomstandigheden van verzoeker in België hem in staat hebben gesteld om de Belgische samenleving, gewoonten en gebruiken van zeer nabij te leren kennen en beleven, waardoor kan worden aangenomen dat verzoeker zich in verregaande mate heeft geïntegreerd in en aangepast aan het leven in België. Zo blijkt uit verzoekers verklaringen en de verklaringen van zijn voogd ter terechtzitting dat verzoeker regelmatig contact heeft met zijn broer R., die reeds sedert juli 2021 in België woont en alhier bij arrest nr. 293 744 van 5 september 2023 door de Raad als vluchteling werd erkend. In voornoemd arrest stelde de Raad met betrekking tot verzoekers broer R. onder meer als volgt inzake diens verblijf in Europa:

“4.3.3.3. In casu blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat, gelet op zijn verklaringen, verzoeker bij het verlaten van Afghanistan, ongeveer in februari 2021 (AD CGVS, Verklaring DVZ, punt 33), veertien jaar oud was en dat hij bijna vijftien jaar oud was op 22 juli 2021, de dag waarop hij zijn beschermingsverzoek in België indiende. Op het moment van het persoonlijk onderhoud was verzoeker zeventien jaar. Verzoeker bevindt zich twee jaar buiten Afghanistan. Hij heeft heden de leeftijd van zeventien jaar en verblijft inmiddels twee jaar in België. Verzoekers leeftijd wordt niet betwist.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud haalt verzoeker aan dat hij in België de studies “chemisch koken” volgt in de Franse taal en dat dit goed lukt (NPO, p. 2). Gevraagd door de protection officer wat zijn religie is, antwoordt verzoeker islam, waarbij hij uitlegt dat er een groot verschil is tussen zijn islam en de islam van de taliban omdat hij andere religies respecteert en ook nog stelt dat het voor hem niet uitmaakt of iemand een hoofddoek draagt of niet en de taliban het niet leuk vindt indien je werkt in een kantoor samen met een vrouw. Hij voegt nog toe dat er veel problemen zijn waarover hij kan praten (NPO, p. 12). Gevraagd hoe hij zijn geloof in België beleeft, licht verzoeker toe dat hij bidt als het tijd is om te bidden en ook deelneemt aan de ramadan, maar geeft ook opnieuw aan dat als iemand niet vast, hij daar niet in tussen komt en andere religies respecteert (NPO, p. 13). Op de vraag of verzoeker nog iets wil zeggen over zijn reis, geeft hij aan dat hij al twee jaar in België is, dat het moeilijk is om weg te zijn van zijn familie, maar dat hij hier is gaan studeren en dit graag verder wilt doen (NPO, p. 14). Gevraagd wat er met hem zou gebeuren bij terugkeer naar Afghanistan wijst hij er onder meer op dat hij er beschouwd zal worden als ongelovige omdat hij in Europa is geweest en alcohol en meisjes heeft gezien. Hij vervolgt dat je hier kan samenwerken met meisjes op het werk, wat in Afghanistan niet kan. Hij legt ook uit dat hij in het centrum optreedt als tolk voor andere jongens en naar het Frans vertaalt. Ter terechtzitting wenst verzoeker zijn kennis van de Franse taal te tonen. Vervolgens stelt hij dat er veel dingen zijn om te vrezen in Afghanistan omdat er geen scholen, uniefs, dokters en ingenieurs zijn, er niets overblijft (NPO, p. 15). Hij voegt nog toe dat hij de Belgische manier van leven heeft overgenomen (NPO, p. 16).

Ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming legt verzoeker verschillende getuigenverklaringen voor van zijn begeleiders in het centrum (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6), waarbij hij wordt omschreven als een voorbeeld voor de andere bewoners, sociaal, geïntegreerd, sympathiek, gemotiveerd, dapper, zeer respectvol naar anderen toe en in staat om zich aan te passen aan zijn omgeving. Daar het gaat om verschillende getuigenissen afkomstig van verschillende begeleiders, kan hieraan bewijswaarde worden toegekend. Bovendien onderschrijft de beschrijving die zijn begeleiders geven, de verklaringen die verzoeker zelf heeft afgelegd in het kader van zijn persoonlijk onderhoud.

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een e-mail van S.R. en C.B., die hij omschrijft als kandidaat-pleegouders (stuk 5). Zij stellen hierin dat zij kennis gemaakt hebben met verzoeker, dat hij een zeer lieve en beleefde jongen is, die zich goed integreert en goed Frans spreekt en die houdt van muziek en koken. Zij geven aan dat zij graag zijn meter en peter “de parrainage” willen zijn, dat zij een Belgische familie zijn met drie kinderen en er willen zijn voor verzoeker. Voorts voegt hij een schrijven van de coördinator van het centrum waar hij verblijft (stuk 6), waarin gesteld wordt dat verzoeker een jonge respectvolle jongen is die zeer geëngageerd is zowel in zijn werk als in de dagdagelijkse dingen, die goed de Franse taal beheerst en die de opleiding ‘hotel’ is gestart in Luik. Er wordt ook op gewezen dat verzoeker regelmatig contacten heeft met een Belgische familie en hij af en toe het week-end bij hen doorbrengt.

In zijn verzoekschrift wijst hij nogmaals op zijn jonge leeftijd waarop hij Afghanistan verliet en licht hij toe dat hij zich de kernwaarden, zoals ook andere westerse normen en waarden (individuele vrijheid, gelijkheid, respect, zelfbeschikking, enz.) heeft eigen gemaakt en dat die inmiddels deel uitmaken van zijn identiteit en persoonlijkheid, zodat niet kan worden verwacht dat hij hier afstand van neemt in geval van terugkeer naar Afghanistan. Hij herinnert eraan dat hij wel degelijk zelf concrete elementen heeft aangehaald tijdens het gehoor daar hij heeft uitgelegd hoe zijn visie is op o.m. de plaats van religie in de samenleving, de islam en respect voor andere religies, de omgang met vrouwen en hoe de vestimentaire keuzes verschillen van de huidige heersende moraal en regelgeving in Afghanistan onder de taliban. Hij stelt ook te hebben aangehaald dat hij vreest als ongelovige te worden beschouwd en dat hij bij terugkeer niet meer in staat zal zijn om het spel te spelen.

Bij zijn aanvullende nota van 2 augustus 2023 voegt verzoeker een “convention du parrainage” (een sponsorovereenkomst) waaruit blijkt dat verzoeker enerzijds en C.B. en S.R., een Belgische familie, anderzijds zich ertoe verbinden om regelmatige contacten te onderhouden van minimum drie

bezoeken alsook om telefonisch of via sociale media met elkaar in verbinding te zijn. De overeenkomst voorziet er onder meer in dat verzoeker deelneemt aan het familiale en sociale leven van de sponsorfamilie waarbij de huisregels en de normen van de Belgische samenleving gerespecteerd moeten worden. Daarnaast voegt hij een arbeidsovereenkomst, waarbij hij als student tewerkgesteld wordt in een kebab-zaak van 25 juli 2023 tot 24 augustus 2023, wat hij vervolgens aanvult met een werkbepaaling vanaf 25 augustus 2023.

De Raad erkent dat verzoeker vóór zijn vertrek uit Afghanistan, ongeveer in februari 2021, al deels gevormd was naar de Afghaanse gebruiken, waarden en normen, doch hierbij tevens dient te benadrukken dat hij ook een deel van zijn adolescentie, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, aangezien deze als vormende jaren kunnen worden beschouwd, in België heeft doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, zelfs onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt.

Alhoewel verzoeker nog maar net iets meer dan twee jaar in België verblijft, geven zijn verklaringen, de bijgebrachte documenten en de verschillende steunverklaringen aanwezig in het rechtsplegingsdossier samen blijk van een goede integratie van verzoeker in de Belgische samenleving, waarbij dient te worden aangestipt dat verzoeker herhaaldelijk wordt omschreven als een zeer respectvolle jongen naar anderen toe, die zeer gedreven is in zijn werk en studies en dagdagelijkse activiteiten en die zich aanpast aan zijn omgeving. Daarnaast kan er niet aan voorbijgegaan worden dat verzoeker is ondergedompeld in de Belgische samenleving en noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen werd geconfronteerd. Te meer nu verzoeker regelmatig contacten heeft met een Belgische sponsorfamilie, waar hij week-ends doorbrengt en dat hij aldus noodzakelijkerwijze in aanraking komt met westerse waarden en normen. Bovendien blijkt uit de 'sponsorovereenkomst' gevoegd bij zijn aanvullende nota dat verzoeker er zich ook effectief toe heeft verbonden om met de Belgische familie regelmatig contacten te onderhouden, waarbij hij onder meer toe gehouden is om deel te nemen aan het familiale en sociale leven van de sponsorfamilie waarbij de huisregels en de normen van de Belgische samenleving moeten worden gerespecteerd. Uit zijn verklaringen afgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud geeft hij ook meermaals blijk van het zich bewust te zijn van het verschil tussen zijn eigen visie op onder meer religie en omgang met anderen en diegene die wordt voorgeschreven door de taliban. Dat verzoeker daarenboven nog het initiatief neemt om een studentenjob uit te oefenen draagt, hoewel dit op zich geen blijk geeft van verwestering, mede bij tot het vaststellen van een doorgedreven wil tot integratie in zijn hoofde gelet op het geheel van omstandigheden. Zo uit het geheel van informatie die thans voorligt als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat verzoeker zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt in die mate dat deze fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit, kan wel redelijkerwijze aangenomen worden dat zijn actieve deelname aan de Belgische samenleving via onderwijs, tewerkstelling en zijn contacten met een Belgische familie, een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico, dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen, in belangrijke mate verhoogt. Tevens is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige de-facto overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied.

Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. De Raad wijst vooral op de volgende elementen eigen aan verzoeker: (i) het feit dat hij twee jaar geleden op vrij jonge leeftijd als minderjarige zijn regio van herkomst in Afghanistan heeft verlaten, (ii) zijn verblijf in België van twee jaar als minderjarige (iii) zijn open visie naar anderen toe en bewustzijn van het verschil in de manier waarop hij zijn religie beleeft en omgaat met andere personen ten opzichte van de wijze waarop de waarden en normen worden voorgedragen door de taliban; (iv) zijn integratie en ondersteunende netwerk in België, met name de steunbrieven van zijn begeleiders alsook de getuigenis van de Belgische sponsorfamilie; (v) het risico dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap waardoor hij dreigt als 'verwesterd beschouwd te worden' en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen."

Hieruit blijkt dat verzoekers broer R., die verzoeker ook ter terechtzitting vergezelde, zich gedurende zijn verblijf in België heeft aangepast aan en geïntegreerd in de Belgische samenleving. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat deze integratie zich nog verder heeft verdiept sedert voormeld arrest werd

uitgesproken. Ter terechtzitting verklaart verzoekers voogd, die voorheen tevens voogd was van R., dat R. voor verzoeker als een goed voorbeeld functioneert en dat verzoeker dezelfde weg als zijn broer volgt. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker aldus nauwer betrokken is bij het dagelijks leven in België dan wanneer hij enkel alleen in een opvangcentrum zou verblijven. Via zijn broer R. heeft hij immers de kans om op regelmatige basis de Belgische samenleving van nabij te leren kennen en te beleven. Dat verzoeker deze kans ook heeft gegrepen, blijkt voorts uit de aan zijn tweede aanvullende nota gevoegde stukken. Zo blijkt dat verzoeker goed zijn best doet op school, snel Frans leerde en in zijn klas veel vragen stelt over de Belgische cultuur en gewoonten, waarbij hij blijkt geeft van een openheid naar de mening van anderen, ook op religieus vlak. Verder blijkt verzoeker deel te hebben genomen aan verschillende activiteiten en heeft hij zich ingeschreven in een lokale bokssclub (verzoekschrift, stuk 5).

Met betrekking tot verzoeker wijst de Raad er verder op dat het Hof van Justitie reeds oordeelde dat de richtlijn 2011/95/EU niet voorziet in het verlenen van een vluchtelingenstatus of van een subsidiaire beschermingsstatus aan andere derdelanders dan diegenen die vallen onder de definitie van *“vluchteling”* en van *“persoon die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt”* (HvJ 4 oktober 2018, nr. C-652/16, N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov punt 48) en dat elke beslissing over het verlenen van een van beide statussen moet worden gebaseerd op een individuele beoordeling om na te gaan of de betrokken verzoeker op basis van zijn persoonlijke situatie voldoet aan de voorwaarden voor het verlenen van de status. Het doel van de richtlijn is immers te bepalen of een verzoeker een gegronde vrees heeft dat hij persoonlijk wordt vervolgd of persoonlijk een risico op ernstige schade loopt. Hoewel uit het voorgaande volgt dat een verzoek om internationale bescherming niet zonder meer kan worden toegewezen omdat een gezinslid van de verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt, *“moet wel rekening worden gehouden met dergelijke bedreigingen waaraan een gezinslid van de verzoeker is blootgesteld, teneinde te bepalen of de verzoeker wegens zijn familieband met die bedreigde persoon, zelf wordt bedreigd met vervolging of ernstige schade”* (pt. 49-51). Het Hof verwijst in dit verband meer specifiek naar overweging 36 van richtlijn 2011/95/EU die stelt: *“Gezinsleden zijn louter door hun verwantschap met de vluchteling normaal gezien op zodanige wijze kwetsbaar voor daden van vervolging dat zulks een grond voor de toekenning van de status van vluchteling zou kunnen vormen.”*

De Raad benadrukt ook nog dat de taliban heel goed weten wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *“Afghanistan: targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in kleinere dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd. De taliban beschikken daartoe over een netwerk van informanten dat sinds augustus 2021 werd uitgebreid (EUAA *“Afghanistan: targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 63-65).

In het licht hiervan stelt de Raad vast dat verzoeker, indien hij naar Afghanistan zou terugkeren zonder zijn broer R. die in België als vluchteling werd erkend omwille van bovenstaande redenen, bovendien het risico loopt om via het lokale talibannetwerk te worden geïdentificeerd als terugkeerder wiens broer in België verblijft als erkende vluchteling en dat verzoeker hierdoor zal worden beschouwd als (eveneens) ‘besmet’ door de Belgische en Europese waarden en normen. Er kan niet worden uitgesloten dat verzoeker nauwlettend in het oog zal worden gehouden teneinde na te gaan of hij zich gedraagt volgens de heersende waarden en normen in Afghanistan, zoals vormgegeven door de taliban. Ook verzoeker verliet Afghanistan immers op jonge leeftijd (13 jaar) en bracht een deel van zijn vormende jaren in België door, alwaar hij, net als zijn broer R., op vergaande wijze in contact kwam met de Belgische samenleving en de waarden en normen van deze samenleving van nabij leerde kennen en een gedrag aannam dat geenszins verzoenbaar is met de huidige waarden en normen in Afghanistan, zoals vormgegeven door de taliban en zoals blijkt uit de stukken die hij ter staving van zijn levensomstandigheden in België toevoegt aan zijn tweede aanvullende nota. Er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat een mogelijk verhoogd toezicht op verzoeker omwille van het verblijf van zijn broer R. als erkend vluchteling in België het risico vergroot dat verzoeker door de taliban zal worden geveiseerd doordat hij de waarden en normen in Afghanistan, zoals vormgegeven door de taliban, niet (voldoende) respecteert en/of overtreedt.

Hierbij dient tevens te worden gewezen op verzoekers jonge leeftijd. Verzoeker was immers slechts dertien jaar oud toen hij uit Afghanistan vertrok en is heden vijftien jaar oud. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker een deel van zijn vormende jaren in België heeft doorgebracht. Mede gelet op het feit dat hij Afghanistan op dertienjarige leeftijd verliet en dat hij intussen reeds ruim een jaar in België verblijft, alsook gezien de specifieke context van verzoekers (familiale) levensomstandigheden in België zoals hiervoor uiteengezet, kan in het licht van de voormelde analyse van de beschikbare landeninformatie in verband met (toegeschreven) ‘besmetting’ met de Belgische en Europese waarden en normen ingeval van

terugkeer naar Afghanistan dan ook redelijkerwijze worden aangenomen dat er in hoofde van verzoeker sprake is van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen waardoor hij ingeval van terugkeer naar Afghanistan het risico loopt om als 'besmet' met de Belgische en Europese waarden en normen te worden beschouwd. *In casu* dient te worden vastgesteld dat verzoeker concreet aannemelijk maakt dat hij bepaalde concrete gebruiken of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag worden verwacht dat hij afziet van dit gedrag of deze levenswijze opgeeft dan wel aanpast om problemen te ontlopen wegens het niet-naleven van de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Daargelaten de vraag of verzoeker blijf geeft van een daadwerkelijke internalisering van de Belgische en Europese waarden en normen, meent de Raad dat in deze evenwel niet kan worden uitgesloten dat hem een dergelijke internalisering zal worden toegeschreven. Er kan geen abstractie worden gemaakt van volgende elementen eigen aan verzoekers situatie: i) het feit dat hij op dertienjarige leeftijd als minderjarige Afghanistan heeft verlaten voor Europa; ii) zijn inmiddels bijna tweejarige afwezigheid uit Afghanistan; iii) zijn verblijf van inmiddels ruim een jaar in België en zijn integratie in de Belgische samenleving en actieve deelname eraan zoals onder meer blijkt uit de voorgaande vaststellingen; iv) het gegeven dat hij nog steeds minderjarig is; v) zijn verhoogde zichtbaarheid ingeval van terugkeer naar Afghanistan omwille van het verblijf van zijn broer R. in België als erkende vluchteling.

7.2.4. Het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie in acht genomen, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de strenge sociaalreligieuze richtlijnen die door de talibanautoriteiten heden zijn uitgevaardigd alsook met het gegeven dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging, daar de perceptie leeft dat Afghaanse terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling en afranseling, van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

7.3. Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel, zijn jonge leeftijd, zijn individuele omstandigheden en zijn specifieke levensomstandigheden in België, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het talibanregime, besluit de Raad dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wegens zijn (toegeschreven) internalisering van Belgische en Europese waarden en normen kan in dit geval een verband worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging. Tevens is de Raad van oordeel dat er voor verzoeker in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden zijn, daar *in casu* de taliban de actor van vervolging zijn en het hele Afghaanse grondgebied in handen hebben.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wordt de conclusie in de EUAA *Country Guidance* van mei 2024 (p. 123) bijgetreden, dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actoren van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *Country Guidance* van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

7.4. Gelet op de uiteenzetting hierboven, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7.5. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend vijftientig door:

S. HUENGES WAJER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN	S. HUENGES WAJER
--------------	------------------